

Próba uprawy roślin na glebach tej klasy niesie ze sobą duże ryzyko uzyskania bardzo niskich plonów, bardzo niski poziom próchnicy. Wyróżnia się klasę VIz nadającą się tylko do zalesienia.

Fakultatywnie teren rolny klasy II w przypadku złego terenu winien być przeznaczony pod zabudowę lub zalesienie.

Gleba klasy II

gleby orne bardzo dobre. Mają skład i właściwości podobne (lub nieco gorsze) jak gleby klasy I, jednak położone są w mniej korzystnych warunkach terenowych, co powoduje, że plony roślin uprawianych na tej klasie gleb, mogą być niższe niż na glebach klasy I.

Najkorzystniejsza gleba to klasy I.

Gleby klasy I – gleby orne najlepsze. Są to: czarnoziemy, rędziny kredowe, gleby brunatne (tylko te bogate w próchnicę), mady. Są to gleby najbardziej zasobne w składniki pokarmowe, łatwe do uprawy (przewiewne, ciepłe, nie zaskorupiające się).

Rolnictwo winno być uprawiane jak na najlepszej klasie gleb bez narażenia na zanieczyszczenia komunikacyjne ruchu drogowego i ruchu kolejowego, ponieważ wszystkie zanieczyszczenia z powietrza podczas opadów spadają na ziemię, a rośliny uprawiane tym się żywią.

Źródło:

[https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Bonitacja_\(gleboznawstwo\)](https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Bonitacja_(gleboznawstwo))

https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Klasyfikacja_grunt%C3%B3w_ornych_w_Polsce

https://pl.m.wikipedia.org/w/index.php?title=Ci%C4%99%C5%BCko%C5%9B%C4%87_gleby_w_uprawie&wprov=rarw1

[https://pl.m.wikipedia.org/w/index.php?title=Bonitacja_\(gleboznawstwo\)&wprov=rarw1](https://pl.m.wikipedia.org/w/index.php?title=Bonitacja_(gleboznawstwo)&wprov=rarw1)

Z wyrazami szacunku:

